A

SINAMA RAMASAMY

lwn.

TETUAN BLANCHE & KAYVEAS

B

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, TEMERLOH
ABD HALIM AMAN PK
[GUAMAN SIVIL NO: 22-01-2004]
9 FEBRUARI 2006

C ***PROSEDUR SIVIL:*** *Penghakiman terus - Gantirugi - Menuntut gantirugi atas 'gross negligence' defendan - Sama ada wajar diputuskan melalui permohonan penghakiman terus - Sama ada plaintif mempunyai suatu kes prima facie terhadap defendan - Sama ada perbicaraan penuh perlu dijalankan*

D

Ini adalah rayuan yang dikemukakan oleh pihak perayu/plaintif terhadap keputusan yang telah dicapai oleh penolong kanan pendaftar yang mana di dalam keputusannya telah menolak dengan kos permohonan bagi mendapat satu perintah penghakiman terus. Pihak plaintif telah menuntut gantirugi di atas kerugian (gross-
E negligence) defendan kerana telah menamakan satu Peggy Mavis Moreira (Peggy) sebagai perayu pertama di dalam tindakan rayuan ke mahkamah rayuan di atas keputusan Mahkamah Tinggi Ipoh. Akibat daripada itu, kes telah dibatalkan disebabkan yang notis
F rayuan itu diputuskan sebagai defektif oleh mahkamah dan ini telah menyebabkan pihak plaintif telah gagal di dalam tuntutan balas hakmilik kepada hartanah-hartanah tersebut. Telahan ini telah disangkal oleh defendan sepenuhnya kerana menurutnya Peggy telah pada awalnya bersetuju untuk dinamakan dan juga bersetuju
G untuk memfailkan rayuan ke Mahkamah Rayuan. Hanya setelah notis rayuan difailkan, Peggy dikatakan menukar fikirannya. Oleh yang demikian, defendan telah memfailkan notis usul untuk meminda notis rayuan untuk mengeluarkan nama Peggy sebagai pihak dalam tindakan rayuan tersebut. Namun, belum pun sempat
H permohonan diputuskan, mahkamah telah membatalkan rayuan di atas alasan rayuan yang difailkan itu tidak mendapat persetujuan daripada Peggy.

Diputuskan (menolak permohonan plaintif untuk penghakiman terus):

I

(1) Tuntutan oleh plaintif dalam tindakan ini untuk gantirugi atas 'gross negligence' defendan tidak wajar diputuskan hanya melalui permohonan penghakiman terus. Dalam penghakiman

bertulis dari Mahkamah Rayuan tersebut tidak menyatakan bahawa tindakan defendan memfailkan notis rayuan tersebut adalah suatu perbuatan 'gross negligence' seperti yang didakwa oleh plaintif. Apa yang dinyatakan cuma rayuan dibatalkan kerana notis rayuan yang difailkan adalah defektif dan ianya diputuskan bersandarkan soal 'technicalities' dengan tanpa menyentuh dari segi merit kes. Tambahan lagi, gantirugi yang dituntut oleh plaintif adalah sesuatu yang tidak dapat ditentukan. Ini kerana walaupun rayuan diteruskan, keputusan di atas rayuan tersebut belum pastinya berpihak kepada plaintif. Maka adalah tidak munasabah untuk plaintif menyatakan bahawa beliau mengalami kerugian khas dan am bagi tindakan ini. Pihak plaintif telah gagal membuktikan bahawa beliau mempunyai suatu kes *prima facie* terhadap defendan. Untuk menentukan perkara sedemikian, perbicaraan penuh perlulah dijalankan bagi memastikan keadilan bagi kedua-dua belah pihak. Pihak defendan tidak sepatutnya disekat daripada membuktikan kesnya di Mahkamah Terbuka. Kes ini adalah sesuatu yang mana isu-isu yang berbalah itu adalah bergantung kepada keterangan-keterangan saksi dan bukan kepada undang-undang semata-mata. (perenggan 9, 10, 11, 13 & 14)

Kes-kes yang dirujuk:

Dato' Leong Pow Kue & Ors v. Gan Kim Sing [1998] 7 MLJ 141 ***(dirujuk)***

Gunung Bayu Sdn Bhd v. Syarikat Pembinaan Perlis Sdn Bhd [1987] 2 MLJ 332 ***(dirujuk)***

Loh Chow Sang & Anor v. Meru Valley Resort Bhd [2002] 2 MLJ 666 ***(dirujuk)***

Pertubuhan Keselamatan Sosial v. Chin Chee Kuang & Ors [1991] 3 CLJ 2183; [1991] 3 CLJ (Rep) 445 HC ***(dirujuk)***

Tan Ah Chim & Sons Sdn Bhd v. Lim Kean Siew & Ors [2000] 6 MLJ 670 ***(dirujuk)***

UOL Credit Sdn Bhd v. Zainudin Rahman [2000] 4 AMR 4830 ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:

Rules of the High Court 1980, O. 14

Bagi pihak plaintif - RSN Rayer; T/n R Nethaji Rayer & Co
Bagi pihak defendan - PC Low; T/n Blanche & Kayveas

Dilaporkan oleh Suhainah Wahiduddin

A

PENGHAKIMAN

Abd Halim Aman PK:

Pendahuluan

B **[1]** Ini adalah merupakan rayuan yang telah dikemukakan oleh pihak perayu/plaintif terhadap keputusan yang telah dicapai oleh penolong kanan pendaftar pada tarikh 29 September 2005 yang mana di dalam keputusannya telah menolak dengan kos permohonan bagi mendapat satu perintah penghakiman terus.

C

[2] Pihak-pihak telah diarahkan untuk hadir di mahkamah ini bagi pendengaran rayuan ini pada tarikh 15 Disember 2005. Walau pun hujah secara lisan telah disampaikan, namun pihak-pihak juga telah turut memfailkan penghujahan bertulis masing-masing dengan
D disertakan ikatan otoritinya.

[3] Kedudukan undang-undang di dalam penentuan permohonan sedemikian rupa adalah jelas diputuskan di dalam banyak kes. Contohnya di dalam kes *Pertubuhan Keselamatan Sosial v. Chin Chee Kuang & 2 Ors.* [1991] 3 CLJ 2183 diputuskan:
E

> It is clear that the provision for summary judgment under Order 14 is intended to apply to cases which are virtually uncontested or uncontestable.

F **[4]** Secara ringkasnya di dalam tindakan ini, pihak plaintif telah menuntut gantirugi di atas kerugian (gross-negligence) defendan kerana telah menamakan Peggy Mavis Moreira sebagai perayu pertama di dalam tindakan rayuan ke Mahkamah Rayuan di atas keputusan Mahkamah Tinggi Ipoh. Akibat daripada itu, kes telah
G dibatalkan disebabkan yang notis rayuan itu diputuskan sebagai 'defective' oleh mahkamah dan ini telah menyebabkan pihak plaintif telah gagal di dalam tuntutan balas hakmilik kepada hartanah-hartanah tersebut.

H **[5]** Pihak plaintif telah menghujahkan bahawa permohonan bagi penghakiman terus ini patut dibenarkan oleh kerana terdapatnya kecuaian defendan semasa memfailkan notis rayuan di atas nama Peggy dan Sinama a/p Ramasamy walaupun defendan dikatakan tidak pada bila-bila masa dilantik oleh Peggy untuk memfailkan notis rayuan tersebut. Plaintif merujuk kepada alasan penghakiman
I bertulis Mahkamah Rayuan yang menyatakan bahawa alasan rayuan ditolak adalah kerana notis rayuan adalah defektif.

[6] Plaintif juga merujuk kepada kes *Tan Ah Chim & Sons Sdn. Bhd. v. Lim Kean Siew & Ors.* [2000] 6 MLJ 670 yang mana Mahkamah Agong di dalam kes ini dengan jelasnya telah membenarkan penghakiman terus di bawah A. 14 Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi di atas alasan rekod rayuan difailkan lewat. Dalam kes ini, plaintif telah mengambil tindakan di atas pemecahan kewajipan berhati-hati (breach of the duty of care).

[7] Walau bagaimana pun telahan ini disangkal oleh defendan sepenuhnya. Ini kerana menurutnya, Peggy telah pada awalnya bersetuju untuk dinamakan dan juga bersetuju untuk memfailkan rayuan ke Mahkamah Rayuan. Hanya setelah notis rayuan difailkan, Peggy dikatakan menukar fikirannya. Oleh yang demikian, defendan telah memfailkan notis usul untuk meminda notis rayuan pada 23 Mac 1998. (Ekshibit DBO3) di KM (20) untuk mengeluarkan nama Peggy sebagai pihak dalam tindakan rayuan tersebut. Namun, belum pun sempat permohonan diputuskan, mahkamah telah membatalkan rayuan di atas alasan rayuan yang difailkan itu tidak mendapat persetujuan daripada Peggy. Satu perkara yang diperhatikan di sini terhadap afidavit di KM. (20) ini, nampaknya apa yang diplidkan oleh pihak defendan khususnya pernyataan-pernyataan di para 2, 3, 4, 5, 6 dan 7 tidak dicabar oleh plaintif. Tiada juga apa-apa affidavit menentang difailkan.

[8] Berkenaan kes *Tan Ah Chim & Sons Sdn. Bhd. v. Lim Kean Siew & Ors.* [2000] 6 MLJ 670, defendan menjawab bahawa kes tersebut adalah tidak relevan. Ini kerana permohonan untuk penghakiman terus dibenarkan di dalam kes itu disebabkan tindakan peguamcara tersebut tidak memfailkan permohonan untuk masukkan rekod rayuan di luar masa dan ianya tidak disumbangkan oleh anak guam. Dalam kes di hadapan kita hari ini, notis rayuan telah difailkan setelah mendapat persetujuan dari Peggy dan hanya selepas notis rayuan difailkan beliau dikatakan telah menukar fikiran.

[9] Dalam hal ini, setelah saya menimbangkan hujahan yang dikemukakan dan meneliti kepada pliding serta isu-isu yang digariskan, mahkamah berpendapat bahawa tuntutan oleh plaintif dalam tindakan ini untuk gantirugi atas 'gross negligence' defendan tidak wajar diputuskan hanya melalui permohonan penghakiman terus. Ini kerana segala otoriti yang dikemukakan tidak menunjukkan dengan jelas bahawa tindakan defendan memasukkan nama Peggy Mavis Moreira tersebut adalah satu perbuatan 'gross negligence'. Seperti benar yang dihujahkan oleh pihak defendan, iaitu samada seorang peguamcara bertanggungan kecuaian

A profesional yang terlampau bergantung kepada keadaan sesuatu kes. Itu adalah sesuatu penentuan soalan fakta yang mana ianya hanya boleh ditentukan melalui keterangan saksi-saksi secara lisan di mahkamah terbuka. Dan wajar juga diteliti keputusan kes *Dato' Leong Pow Kue & Ors. v. Gan Kim Sing* [1998] 7 MLJ 141 B bilamana mahkamah menyatakan:

> But a word of caution, not all facts would constitute negligence. Thus, it is a correct proposition of the law to say that a solicitor is not guilty of negligence if he merely acted on his client's instructions in the reasonable belief as to its correctness.

C

[10] Untuk menentukan samada tindakan tersebut adalah suatu yang 'gross negligence', maka ianya perlulah diputuskan melalui perbicaraan penuh yang mana saksi-saksi perlulah dipanggil. Malahan, dalam penghakiman bertulis dari Mahkamah Rayuan D tersebut juga tidak menyatakan bahawa tindakan defendan memfailkan notis rayuan tersebut adalah suatu perbuatan 'gross negligence' seperti yang didakwa oleh plaintif. Apa yang dinyatakan cuma rayuan dibatalkan kerana notis rayuan yang difailkan adalah 'defective'. Dan ianya diputuskan bersandarkan soal 'technicalities,' E dengan tanpa menyentuh dari segi merit kes. Tambahan lagi, gantirugi yang dituntut oleh plaintif adalah sesuatu yang tidak dapat ditentukan. Ini kerana walaupun rayuan diteruskan, keputusan di atas rayuan tersebut belum pastinya berpihak kepada plaintif. Maka adalah tidak munasabah untuk plaintif menyatakan bahawa beliau F mengalami kerugian khas dan am bagi tindakan ini. Dalam kes *UOL Credit Sdn. Bhd. v. Zainudin bin Rahman* [2000] 4 AMR 4830 memutuskan:

> Hence a Plaintiff would be entitled to obtain a summary judgment G without trial if he is able to prove his case clearly. This would mean that the Plaintiff has to establish a *prima facie* case against the Defendant, before the court can determine as to whether the Defendant has a defence or has raised an issue against the claim.

[11] Dengan menggunapakai prinsip kes di atas, mahkamah H memutuskan bahawa plaintif telah gagal membuktikan bahawa beliau mempunyai suatu kes yang *prima facie* terhadap defendan dan untuk menentukan perkara sedemikian, perbicaraan penuh perlulah dijalankan bagi memastikan keadilan bagi kedua-dua belah pihak. Seperti di dalam kes *Loh Chow Sang & Anor. v. Meru Valley* I *Resort Bhd.* [2002] 2 MLJ 666 memutuskan:

> It is important to bear in mind that Order 14 is a summary judgment procedure and not a summary trial procedure.

[12] Mahkamah juga bersetuju dengan hujahan pihak defendan berkenaan dengan kes *Tan Ah Chim & Sons Sdn. Bhd. v. Lim Kean Stew & Ors.* [2000] 6 MLJ 670. Ini kerana di dalam kes tersebut kecuaian yang dilakukan adalah sesuatu tindakan yang disumbangkan semata-mata oleh peguamcara tersebut dengan lewat memfailkan notis rayuan. Ternyata, kes tersebut tidak boleh diguna pakai di dalam kes ini kerana tiada bukti jelas bahawa perbuatan defendan adalah suatu perbuatan yang ditakrif sebagai 'gross negligence' yang membolehkan plaintif menuntut gantirugi atas kecuaian tersebut. Tetapi di dalam kes di hadapan kita, pihak plaintif mengetahui hakikat dan memainkan peranan juga untuk membawa Peggy bersetuju dilantik sebagai co-perayu semasa notis rayuan difailkan. Hanya selepas notis rayuan difailkan dengan nama Peggy sebagai co-perayu, Peggy menukar fikirannya.

[13] Di dalam keadaan sedemikian, jelaslah pihak plaintif telah gagal membuktikan secara *prima facie* wujudnya 'gross negligence' oleh pihak defendan ini. Dengan demikian pihak defendan tidak sepatutnya disekat daripada membuktikan kesnya di mahkamah terbuka. Di dalam kes *Gunung Bayu Sdn. Bhd. v. Syarikat Pembinaan Perlis Sdn. Bhd.* [1987] 2 MLJ 332 diputuskan:

> It is trite law that leave to defend must be given unless ... there is no dispute as to facts or law ...

[14] Oleh yang demikian, mahkamah berpendapat bahawa permohonan plaintif untuk penghakiman terus seharusnya ditolak dengan kos. Kes ini adalah sesuatu yang mana isu-isu yang berbalah itu adalah bergantung pada keterangan-keterangan saksi dan bukan kepada undang-undang semata.